ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΟΥ ΕΚΛΕΙΣΕ

ΠΩΣ ΕΧΑΘΗ Η ΚΙΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΖΗΜΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜ. ΛΙΡΩΝ

Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας κ. Ξεν. Χατζηγρηγόρη

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος
(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Μία φάσις τῆς ἱστορίας ἔκλεισε, χωρὶς πολὺν θόρυβον, τὰς τελευταίας ἡμέρας. Μία τεραστία ἐμπία «κάπελάδεσθη» συνοπλεκτικῶς μὲ ἡμίαν μονοκονδυλιάν — ὀλίγας δηλώσεις τοῦ κ. Ἤντεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον καὶ μίαν διακοίνωσιν πρὸς τὸ Πεκίνον, ἡ ὁποία πιθανὸς θὰ μείνῃ ἀνεπάντητος. Μεγάλαι περιουσίαν, ἐγκαταλελειμμέναι ἀπὸ τοὺς κατόχους των, θὰ ἀρχίσουν ἔτους τώρα, νὰ προσφέρωνται εἰς ἐτερίας εὐκαιρίας καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου αἱ ἀνθοῦσαι ἀγγλικαὶ παροικίαι εἰς τὴν Κίναν θὰ ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸ παρελθόν. Ἐμπόριον— πάντοτε ζωτικὸς ἀναγκαῖον, ἐπιθυμητὸν καὶ εὐπροσδέκτον— θὰ γίνεται καὶ εἰς τὸ μέλλον «μὲ τὴν Κίναν», ἀλλὰ ὄχι πλέον ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους «εἰς τὴν Κίναν». Αἱ ἐλπίδες, ὅτι μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Πεκίνου θὰ κατωχυρούντο ἐμπορικὰ συμφέροντα, ἐφάνησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τολμηραὶ καὶ ἀπεδείχθησαν εἰς τὸ τέλος ματαιαι. Τὸ ἀνάμικτον ρεῦμα τοῦ ἀσιατικοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ τοῦ κομουνισμοῦ τὰς παρέσυρε καὶ αὐτὰς μὲ τὴν τυφλὴν ὁρμητικότητά του.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἀπομενουσῶν ἀγγλικῶν ἑταιρειῶν ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς κομουνιστικῆς Κίνας ἐλήφθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Μ.Βρετανίας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μετόχων, ὅφοῦ ἡ λειτουργία τῶν ἐπιχειρήσεων εἶχε καταστῇ πρακτικῶς ἀδύνατος, λόγω τῶν ἀφορήτων περιορισμῶν καὶ ἐπιβαρύνσεων. Ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις, ἐν τῇ προσπαθείᾳ διατηρήσεως ἔστω καὶ ὑποπτώδους ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Κίνας, διὰ διπλωματικοῦ διαβήματος ὅφοῦ ζητεῖ ἀπὸ τὸ Πεκίνον νὰ μὴ παρεμβαλῇ προσκόμματα εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι μία ἀντιπροσωπεία τῶν ἐπιχειρήσεων ἀφηνομένη ὀπίσω εἰς τὴν Κίναν θὰ δυνηθῇ νὰ μεταλεύθῃ χρησίμως εἰς τὰς συναλλαγάς. Ἀπὸ βρετανικῆς πλευρᾶς, δὲν ἔγινε νύξις περὶ προθέσεως ἀναθεωρήσεως τῶν ἀγγλοκινεζικῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Οὔτε καὶ δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ διεθνοῦς πειρατικοῦ τύπου Περσίας. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Κίναν δὲν ἐπροστατεύοντο ἀπὸ καμμίαν διεθνῆ σύμβασιν.

«Ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς τραγῳδίας εὑρίσκονται εἰς αὐτὸ τὸ ἀξιοθρήνητον ἐπισόδιον», γράφει μία ἀγγλικὴ ἐπιθεώρησις. «Τὸ τέλος ὑπῆρξε καταστρεπτικὴ ἥττα, φυγὴ καὶ ἀνειδος». Ὁ ὑπόλοιπος ὅρος ἀγγλικὸς τύπος, σχεδὸν εἰς τὸ σύνολόν του, βλέπει μὲ περισσότερον ψηφαλιότητα τὰ πράγματα.

***

Ἡ οὐσιαστικὴ ἐκκριθένισις τῆς ἀγγλικῆς κοινότητος εἰς τὴν Κίναν ἀπῆτησε χρόνον ἀλίγον χρόνον. «Ὅταν οἱ κομουνισταὶ κατέλαβον τὴν Σαγκάην τὸν Μάϊον τοῦ 1949, ἄνω τοῦ ἡμίσεος τῆς προπολεμικῆς βρετανικῆς παροικίας, ἀριθμούσης περίπου 10.000 ἄτομα, εἶχεν ἤδη ἀναγκασθῆ νὰ φύγῃ, κάθ' ἕνας—κατὰ τὸν «Ὀμπσέρβερ» — λόγω τῶν ἀνυπόφορων συνθηκῶν ἐκ τῆς ἀναιχυντου διαφθορᾶς τῆς Ἐθνικιστικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς καταρρεύσεως τῆς χώρας καὶ τοῦ πληθωρισμοῦ».

Εἰς τὰς ἀπομενούσας τέσσαρας χιλιάδας ὁ Μάο Τσὶ Τοὺγκ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ ἐπροστάτευε τὰ συμφέροντα των, ἐὰν δὲν ἀνεμιγνύοντο εἰς τὰ πολιτικά». Πρὸ ἑνὸς ἔτους αἱ τέσσαρες χιλιάδες εἶχον περιορισθῆ εἰς 700. Σήμερον ὁπομένουν εἰς τὴν Σαγκάην μόνον 43 βρετανικαὶ ἐπιχειρήσεις μὲ ἑκατὸν περίπου ὑπαλλήλους. Ἀλλὰ 20—30 ἄτομα εὑρίσκονται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Τιέν Τσίν, τοῦ Χονκόου καὶ τῆς Καντόνος. Ἡ περιουσία ἡ ὁποία ὑφίσταται ὀπίσω εἰς τὴν Κίναν εἰς ἐγκαταστάσεις, κτίρια, ἀποθάβρας, ἀποθήκας, πλωτὰ μέσα, ὑπολογίζεται εἰς 300—600 ἑκατομμύρια λιρῶν, ὑπερβαίνει δηλαδὴ εἰς ἀξίαν τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἀμπαντάν.

***

«Ρωαντικὴν» κατὰ τοὺς «Ταίμς» καὶ γεμάτη περιπετείας ὑπῆρξεν ἡ ἱστορία τοῦ σχηματισμοῦ τῆς περιουσίας αὐτῆς. Βρετανικαὶ ἑταιρεῖαι ἱδρύθησαν εἰς τὴν Κίναν διὰ πρώτην φορὰν τὸ 1834, ἀλλὰ ἡ βρετανικὴ ἐμπορικὴ δράσις ἐκεῖ χρονολογεῖται δυόμισυ αἰῶνας παλαιότερον καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μάρκο Πόλο. Εἶχεν ἀρχίσει μὲ τὴν περίφημον «Ἀζιότιμον» Ἑταιρείαν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν» ἐπὶ Κωρόλου τοῦ Πρώτου. Ἐπειδὴ ἡ ζήτησις τῶν κινεζικῶν προϊόντων —μετάξης, βάμβακος, τσαγιοῦ—ἦτο μεγάλη, τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἦτο ἰσοκίνον ὑπὲρ τῆς Κίνας μέχρι τοῦ 1773, ὅτε ἤρχισεν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ὀπίου. Τὰ μονοπώλια, ἀκολουθοῦντα μὲ αὐταρχικότητα ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, ὡδήγησαν εἰς αὐτὴν τοιαύτην τὴν Κίναν. Δύο Σκωτσοι, ὁ ἰατρὸς Τζαρντίν καὶ ὁ Μάθιεσον παρουσιάζονται ὡς οἱ πρωτοπόροι. Τὸ 1804 ἔθεσαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ πρῶτον φορτίον τῆς ἑταιρείας Τζαρντίν—Μάθιεσον καὶ Σία. Ἐπηκολούθησαν ἀληθινοὶ πόλεμοι — οἱ πόλεμοι τοῦ ὀπίου— καὶ αἱ ἀγγλικαὶ ἑταιρεῖαι δὲν ἐκλονίσθησαν. Ὅταν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Νανκίν, τὸ 1843 ἡ ἑλληνικὴ ἠνοίγετο εἰς τὸ ξένον ἐμπόριον, παρεχωρήθη εἰς τοὺς Ἄγγλους ἐμπόρους μία στενὴ λωρὶς τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, μήκους μόλις τετρακοσίων μέτρων, διὰ νὰ κτίσουν τὰ καταστήματα καὶ τὰς κατοικίας των. Ἐπῆρον τὰ τεράστια κτίρια, τράπεζαι, τελωνεῖα, ἀποθῆκαι, γραφεῖα, νοσοκομεῖα, πολυκατοικίαι καταλαμβάνουν ἑκτάσεις πολλῶν τετραγωνικῶν μιλίων. Εἰδικὴν κομικὴν μεταχείρισιν δὲν εἶχον ζητήσει οἱ ἀποικοι. Τοὺς εἶχε παραταυρηθῆ χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώξουν ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς Κινέζους διότι οἱ δάσβαροι δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ κυβερνῶνται ἀπὸ τὰς ἐκφλὰς ἀρχὰς τῆς λογικῆς». Ἀργότερον αἱ διαμορλογήσεις ἔγιναν αἰτίᾳ προστριβῶν, ἐως ὅτου μεσοῦντος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου οἱ Ἰάπωνες παρητήθησαν οἰκειοθελῶς τούτων.

***

Μὲ τὴν πτῶσιν τῆς Σαγκάης, οὐδεὶς δεδαίως ἀνέμενεν, ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἔμεναν ὅπως εἶχε τὰ παρελθόν. Ἠλπίζετο πάντως, ὅτι ἡ ἰδία διὰ τὰ ὄφελη, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν κομμουνιστικὴν Κίναν τὸ ἐμπόριον μὲ τὴν Ἀγγλίαν, θὰ παρεκλίνῃ τὸ Πεκίνον νὰ ἐπιφέρῃ τὰς μεταβολὰς τοῦ βαθμιαίως καὶ, κατὰ τρόπον ἐποικοδομητικόν. Ἀντὶ τούτου αἱ ἐπιχειρήσεις εὑρέθησαν εἰς τὴν δίνην μιᾶς ἐπαναστάσεως κομουνιστικῆς καὶ ἐθνικιστικῆς ταυτοχρόνως, στρεφομένης μὲ μνησικακίαν ἐναντίον τόσων τοῦ ξένου κεφαλαίου, ὅσον καὶ τῶν ξένων ἐργοδοτῶν. Τὸ σύνθημα ἦτο ὅτι αἱ ἑταιρεῖαι ἠμποροῦν τώρα νὰ πληρώνουν ἀπὸ τὰ παλαιὰ κέρδη των.

Ὁ ὄγκος τῶν διεξαγομένων μετὰ τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου συναλλαγῶν περιωρίζετο ὁλονὲν περισσότερον μὲ τὴν ἐπιβολὴν συστηματέρων ἐλέγχων, οἱ ὁποῖοι κατέστησαν ἀφορητικοὶ ὅταν καὶ ἡ Δίσις μὲ τὴν σειρὰν τῆς θέσεισε τὰς ἀπαγορεύσεις ἀποστολῆς στρατηγικῶν εἴδων εἰς τὰς κομουνιστικὰς χώρας. Παραλλήλως ἡ Κίνα κατηυθύνε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐξαγωγῶν της πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Οἱ λόγοι τοῦ προσανατολισμοῦ αὐτοῦ εἶναι ὁμολογουμένως περισσότερον πρακτικοὶ παρὰ ἰδεολογικοί. Τὰ μηχανήματα καὶ τὰ ἰρυαλεῖα, τὰ ὁποῖα χρειαζεται ἡ Κίνα δὲν δύναται νὰ τὰ ἀποκτήσῃ παρὰ μόνον ἀπὸ τὰς πηγὰς αὐτάς. Ἰδιαιτέρως δὲ ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν. Τὰ κινεζικὰ προϊόντα διοχετεύονται σήμερον εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν μέσω Πράγας.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ πολιτεκοῦ συστήματος ἔφερε τὴν μεταβολὴν καὶ τῶν ἐμπορικῶν συστημάτων. Τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν μονοπωλεῖται βαθμηδὸν ἀπὸ τὸ κράτος.

Τέλος, ἀλλὰ ὄχι καὶ κατὰ τελευταῖον λόγον, αἱ ἐπιβαρύνσεις καὶ αἱ δυσμενεῖς διακρίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεβλήθησαν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἑταιρείας ἐπέφεραν τὸ μοιραῖον τέλος. Ἡ φορολογία ἦτο βαρεῖα καὶ αὐθαίρετος. Ἂν καὶ ἡ ἰδία κυβέρνησις, ἅμα ἐσταθεροποιήθη, ἔβεσε τέρμα εἰς τὰς ὑπερόγκους ἀξιώσεις τῶν ἐργατῶν, αἱ ἑταιρεῖαι δὲν ἠδυνάντο νὰ ἀπολύσουν τοὺς ὑπεραριθμους, μετὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν των. Διὰ νὰ πληρώνουν τοὺς ἐργάτας των ἠναγκάζοντο νὰ ἀναλίσκουν κεφάλαια ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἑταιρειῶν συνήντων μεγάλας δυσχερείας εἰς τὰς κινήσεις των, ἰδίως ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διοδοῦν τὰ κινεζικὰ σύνορα. Πολλοὶ συνελαμβάνοντο ὡς ὑπόλογοι ὀφειλῶν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἐπικρατεῖ μεγάλος σκεπτικισμός, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δυνατότητας δοσίσως τῆς προτεινομένης ἀντιπροσωπείας, ἡ ὁποία θὰ διαδεχθῇ τὰς ἑταιρείας. Εἶναι ἀπίθανον εἰς τὴν Κίναν, ὅπως καὶ εἰς κάθε ἄλλο κομμουνιστικὸν κράτος, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐλευθέρα κίνησις εἰς ἐμπορικοὺς ἀντιπροσώπους, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ἐκατόκκοποι καὶ ἐσαμπετέρ».

Φόβοι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἤρχισαν νὰ διφαΐζωνται, μήπως καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἀποικία τοῦ Χόγκ-Κόγκ ἀφεθῇ ἀπὸ τὴν Κίναν νὰ «λιώσῃ» εἰς τὰ πόδια της. Αἱ ἐλπίδες τῶν ἐμπόρων τοῦ Χόγκ-Κόγκ στηρίζοντοι τώρα εἰς τὸ ἂν θὰ δυνηθοῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς μεσαζοντες τοῦ Κινεζοσταλινικοῦ ἐμπορίου. Ἴσως ἐπίσης ἡ Κίνα, ἡ ὁποία τείνει πρὸς τὸ κατακόρυφον ἐμπόριον, νὰ προτιμήσῃ νὰ ἔχῃ τὰς ξένας ἀντιπροσωπείας, μετὰ τῶν ὁποίων θὰ συναλλάσσεται εἰς τὸ Χόγκ-Κόγκ, διὰ νὰ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν δυσάριστον παρουσίαν των εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Τὸ πᾶν, κατὰ τελευταῖον ἀνάλυσιν, θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου, ἡ ὁποία θὰ εἶναι δυνατή, τόσον μὲ τὴν Ἰσπανίαν ὅσον καὶ μὲ τὴν Δύσιν, ἀναλόγως τῶν διεθνῶν συνθηκῶν.

***

Ἡ ἀθόρυβος ἀποχώρησις ἀπὸ τὴν Κίναν ἀποτελεῖ ἐδεδιλωμὲν ἐφεκτικότητος, ἀδυναμίας ἴσως, ἀλλὰ κυρίως ρεαλισμοῦ τῆς βρετανικῆς πολιτικῆς. Οἱ «Ταίμς» διαπιστώνουν, ὅτι παρὰ τὰς κραυγαζούσας ἀνάγκας τῆς ἡ Νέα Κίνα εὑρίσκεται εἰς καλυτέραν θέσιν ἀπὸ τὴν Σοβ. Ἕνωσιν, ὅταν ἡ τελευταία προσεκάβει νὰ δημιουργήσῃ πρὸ δυο-τριῶν δεκαετιῶν τὰς βιομηχανίας της. Ἡ Ρωσία τότε ἦτο μόνη καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ στραφῇ παρὰ μόνον εἰς τὴν Δύσιν. Ἡ Κίνα δὲν εἶναι μόνη καὶ διὰ πολλοὺς λόγους πολιτικοὺς καὶ στρατηγικοὺς προσπαθεῖ νὰ στηριχθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπόλοιπον κομμουνιστικὸν κόσμον, κερδίζει ἔδαφος ἡ ἰδία, ὅτι ἔχει φθάσει εἰς ἐτιπέδον οἰκονομικῆς σταθερότητας, τόσης ὥστε νὰ μὴ ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν Δύσιν καὶ ὅτι ἐπομένως αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως συνφέρουν—ἢ δύνανται νὰ βλάψουν—ἀκριβῶς τὸ ἴδιον καὶ τὰ δύο μέρη.

Ἡ πρόσφατος διάσκεψις τῆς Μόσχας, πορεῖα τὰ μὴ ἀπολύτως ξεκαθαρισμένα ἀποτελέσματά της, ὑπῆρξε ἀποκαλυπτικὴ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ εὐσκοῦ ἀντιπτύου, τὸν ὁποῖον εἶχεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἰδίως μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπορικῶν τάξεων. Ἐπισημῶς, σχεδὸν ἀπεκρύφθη, ὅτιαν διεξήγετο. Ἐν τούτοις ὁ κ. Ἤντεν, ὁμιλῶν διὰ τὴν μελετωμένην ἐμπορικὴν ἀντιπροσωπείαν, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἰδία περὶ αὐτῆς ἀντιποιεῖται πρὸς τὰς κεκυδικὰς ἐπιθυμίας, αἱ ὁποῖαι ἐξεφράσθησαν εἰς τὴν διάσκεψιν. Οἱ «Ταίμς» ἐνισχυστήρισαν τὴν διάσκεψιν ὡς ἐπιτυχῆ καὶ ὡς κάποιον ἔνδειξιν ὅτι σκοπὸς τῶν Ρώσων ὀργανωτῶν τὴς δὲν ἦτο νὰ σπείρουν διχόνοιαν εἰς τὸ δυτικὸν στρατόπεδον—διὰ τοὺς στρατηγικοὺς περιορισμοὺς—ἀλλὰ νὰ ἀφήσουν ἀποιάτιν τὸν δρόμον διὰ μίαν καλυτέραν κατανόησιν. Ἡ ἰδία ἐφημερὶς εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον ἐξῆρε τὴν κατωνικότητα τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Σοβ. Ἕνωσιν, τονίζουσα ὅτι τὸ διωτικὸν ἐπίπεδον εἰς τὴν χώραν αὐτὴν δὲν εἶναι κατώτερον ἀπὸ τῶν περισσοτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Εἰς δηλώσεις ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα προέβησαν εἰς μίαν ἀθρόωσιν τοῦ Κοινοβουλίου, τρεῖς ἐργατικοὶ βουλευταὶ ἀνέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἀπὸ τὴν διάσκεψιν τῆς Μόσχας.

Ἡ Μ. Βρετανία καὶ πολλοὶ ἄλλοι χῶροι τῆς Δύσεως ἔχουν διατυπώσει κατ' ἐπανάληψιν τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν των νὰ ἐπιτεύχουν τὸ ἐμπόριόν των μὲ τὰς κομμουνιστικὰς χώρας καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν οὕτω τὴν ἐπίσης ἀκρυγαζούσαν ἀνάγκην τῆς διοχετεύσεως τῆς πλεονασούσης βιομηχανικῆς παραγωγῆς των καὶ τῆς προμηθείας πρώτων ὑλῶν καὶ τροφίμων. Τὸ ἐμπόριον δμως, ὑπὸ τὸ σημερινὸν καθεστὼς τῶν ἀμερικανικῶν στρατηγικῶν περιορισμῶν, παρουσιάζεται σχεδὸν ἀδύνατον. Τὸ παραγωγικὸν καὶ τὸ καταναλωτικὸν κοινὸν τῆς Ἀνατολῆς δὲν φαίνεται διατεθειμένον νὰ ἀπορροφήσῃ μόνον τὰ προσφερόμενα πλεονάσματα τῶν δυτικῶν βιομηχανικῶν εἴδων πολυτελείας ἢ ἡμιπολυτελείας. Παρὰ τὴν ἀποφυγὴν ἐπισήμων δηλώσεων εἰς τὰς χώρας τῆς Δύσεως δὲν ἀποκρύπτεται ἡ δυσφορία διὰ τοὺς ὑπερφυσηρεσμοὺς στρατηγικοὺς περιορισμοὺς. Ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ αὐτοὶ εἶναι μία ἀπὸ τὰς δυσφορέστερας ἐκδηλώσεις τῆς σημερινῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ βελτιώσεις ἄξιας λόγου δὲν δύνανται νὰ ἀναμένεται ἂν δὲν σημειωθῇ κάποια ὑφεσις.

Μόνον τότε ἐπίσης θὰ δυνηθῇ νὰ δοκιμασθῇ, κατὰ ποσὸν ἡ μελετωμένη ἐμπορικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὴν Κίναν θὰ δυνηθῇ, ἔστω καὶ ὑπὸ τόσον διαφόρους συνθήκας, νὰ ἀντικρούσῃ τὸν Μάο Τσὶ Τοὺγκ, ὅπως ἄλλοτε τοὺς Μανδαρίνους οἱ Σκωτσοι πρωτοπόροι καὶ νὰ ἀναπτύξῃ πάλιν, ἂν ὄχι εἰς τὴν Κίναν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἐκεῖ τὴν Κίναν, ὅπως πρὸ αἰώνων ἡ Ἀζιότιμος Ἑταιρεία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἐμπορικὰς σχέσεις ἀναλόγους μὲ ἐκείνας, τῶν ὁποίων ὁ κ. Ἤντεν ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ Κοινοβούλιον.

ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΓΡΗΓΟΡΗΣ

ΕΝΑ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΕΧΕΙ ΑΥΞΗΘΗ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐξ χιλιάδες ἑλληνόπουλα εὑρίσκονται σήμερον «ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ»

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

«Οἱ πλείστοι τῶν ἑλλήνων ἐγκληματιῶν ὑπῆρξαν καὶ ὡς ἄνηλικοι ἐγκληματίαι»—τονίζει ὁ κ. Γ. Δημητροπουλος, πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων.

Ἐὰν ἡ ἀρχὴ αὐτὴ εἶναι σωστὴ—καὶ ἀσφαλῶς εἶναι—δὲν μποροῦμε νὰ εἴμαστε καὶ πολὺ αἰσιόδοξοι διὰ τὸ μέλλον. Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων, σύμφωνα μὲ τὰς σχετικὰς στατιστικές, ἔχει μεταπολεμικὰ π ε γ τ α π λ α σ ι α σ θ ῆ καὶ συνεχῶς αὐξάνει. Περισσότερα ἀπὸ ἕξι χιλιάδες παιδιὰ εἰς τὴν πειοιφέρειαν τῆς Πρωτευούσης ἐυρίσκονται ἐν «ἠθικῷ κινδύνῳ» ἢ εἶναι ἤδη διεφθαρμένα. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν σημαντικὸν ἀριθμὸν θὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν πολλὰς ἑκατοντάδας ἀνηλίκων κοριτσιῶν τὰ ὁποῖα διεφθάρησαν ἢ εὐδοκιμοῦν νὰ διαφθαροῦν. Εἰς αὐτὰς ὅμως τὰς περιπτώσεις εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν ὁριστικὴ στατιστικὰ στοιχεῖα διότι τὰ θύματα φοντίζουν νὰ μὴ γίνῃ γνωστὸ τὸ παραστράτημά τους.

Δυστυχῶς πολλοὶ γονεῖς, μᾶς λέει ἡ κυρία Φ. Χατζώτη, διευθύντρια τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου Θηλέων, νομίζουν ὅτι ὡρισμέναι πράξεις τῶν παιδιῶν των, εἶναι πολὺ χειρότερα νὰ ἀναθεωτοῦνται, παρὰ νὰ γίνουν! Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀφορμὴ ποὺ τὰ παιδιὰ αὐτά, ἀντὶ νὰ προστατευθοῦν καὶ νὰ καθοδηγηθοῦν, κατρακυλοῦν ὅλο καὶ περισσότερο.

Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐξαθλιώσεως τῆς νεολαίας μας;

Ὅλοι ὅσοι εἶδα, καθηγητοί, ἰατροβάσανοι, κοινωνικὲς κλπ. συμφωνοῦν ὅτι τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν ἐγκληματιῶν ἀνηλίκων εἶναι βιμεύοντες ἀπὸ τὸ πρόβλημα εἶναι δύσκολον. Καὶ ἀφοῦ ὅλοι παραδέχονται ὅτι ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων εἶναι αἱ ὑποχρεωσαι συνθῆκαι, τὸ συμπέρασμα δὲν εἶναι διόλου αἰσιόδοξον. Συνεχῶς θὰ ἀντλοῦμεν εἰς ἕνα πίθον Δαναΐδων. Ἡ κοινωνικὴ ἀπαθλίωσις εἶναι μία μηχανὴ παραγωγῆς ἐγκληματιῶν. Ἡ φτώχεια καὶ ἡ δυστυχία εἶναι οἱ ἄμεσες αἰτίες. Ἀλλὰ ἡ ἀνταλλακτικὴ τους εἰς τὸν ἠθικὸ τομέα εἶναι ἕνας ἔμμεσος ἀλλὰ ἀπροσκόπτιστος παράγων τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Ἡ ἠθικὴ διοφέρα πολλῶν ἐκαλῶν οἰκογενειῶν εἶναι τεραστία, μᾶς λέει ὁ κ. Παπαγιαννόπουλος, γραμματεὺς τῆς Ε.Π.Α. Μία ὁλόκληρος δικάσιμος κατχωλώθη εἰς τέκνα ἀδιωατικῶν καὶ ἐμπόρων.

Ὁ κυνηγετοράφος εἶναι μία πηγὴ κακῶν παραδειγμάτων. Τὰ λαϊκὰ περιοδικά, τὰ ἀστυνομικὰ διηγήματα, ὡρισμένα κινυτοκρατικαὶ περιτροφαὶ κλοπῶν, βιασμῶν κλπ. καλλιεργοῦν τὴν τάσιν πρὸς τὸ ἔγκλημα. Ἂν βελτιώσῃ τὰ δοῦμε τόσοι κίνδυνοι κυκλόνων σπίτια τοὺς πίοις, λέει ὁ κ. Δημητροπουλος, θὰ ἀπαλαβοῦμεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς περιστολῆς εἶναι πολὺ δύσκολον.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Μέσα εἰς αὐτὸ τὸ τέλμα τῆς ἐξαθλιώσεως καὶ διαφθορᾶς ὑπάρχουν εὐτυχῶς μερικοὶ ἀνθρωποι ποὺ πρόχθων καὶ ἐλπίζουν ὅτι εἶναι δυνατὸν κάτι νὰ γίνῃ. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων. Ἐπειτα ὅτο ἀγῶνες ἐτῶν κατώρθωσαν νὰ ἐπιβάλουν τὴν ἀποψιν ὅτι ὁ ἄνηλικος ἐγκληματίας εἶναι καὶ μένει ἕνα π α ι δ ί. Σὰν παιδὶ πρέπει νὰ τὸ δεῖ ἡ δικαιοσύνη καὶ σὰν παιδὶ πρέπει ὀ χ ι ὁ τὸ τ ι μ ω ρ ῆ σ ω, ἀλλὰ νὰ τὸ βοηθήσῃ, γιὰ ν' ἀρχίσῃ μιὰ δημιουργικὴ ζωή. Μέχρι τώρα ἡ δράσις τῆς Ἑταιρείας ἀπέβειξεν ὅτι ἡ ἀποψις αὐτὴ εἶναι σωστὴ Δυστυχῶς ὅμως τὸ ἔργον της μένει οὐσιαστικὰ ἀβοήθητον ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἔχει μίαν ἀσήματον κρατικὴν ἐπιχορήγησιν καὶ δὲν τῆς ἔχει διατεθῆ οὔτε ὁ κατάλληλος χῶρος διὰ νὰ στεγάσῃ τὶς ὑπηρεσίες της. Ἕνα ἄθλιο ρέκτρο διαθέτει διὰ τὸν Σταθμὸν Ἀνηλίκων καὶ δὲν ἔχει τὰ μέσα διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀπαραιτήτου προσωπικοῦ.

Χαρακτηριστικὸν ἐπίσης τῆς κρατικῆς ἀδιαφορίας εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει μία ὑπηρεσία, ἡ ὁποία νὰ συντονίζῃ τὸ ἔργον ὅλων τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, οὔτε κάν τῶν σχετικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων Προνοίας, Δικαιοσύνης καὶ Παιδείας.

Μπορουμε λοιπὸν ὑπ' αὐτὰς τὰς συνθήκας νὰ ἐλπίζωμεν εἰς μίαν ἄμεσον καλλιέργειαν τῆς κατοστάσεως; Ἀσφαλῶς ὄχι. Πάντως ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων Ἔχει ἀνοίξει ἕνα δρόμο. Καὶ ἔχει προχωρήσει ἀρκετά.

Μ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴ ὁρκωμοσία τῶν ἐξελθόντων τῆς Σχολῆς Ἱερῶν νέων ἀνθυποσμηναγῶν. Ὁ Βασιλεὺς διακρίνεται ἀνωτέρω συνομιλῶν μετὰ τοῦ Στρατάρχου τῆς Βρετανικῆς Ἀεροπορίας σὶρ Λιοῦ Σῶντερς ὑπαρχηγοῦ τῶν ἀεροπαρικῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ ὁστις παρέστη εἰς τὴν χθεσινὴν τελετήν.

Η ΙΕΡΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ...

ΕΥΑ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

Η ΕΜΠΝΕΥΣΕΜΕΝΗ ΑΡΧΑΙΟΛΑΤΡΙΣ ΠΟΥ ΑΠΕΘΑΝΕ

Θὰ ταφῇ εἰς τοὺς Δελφούς

Τὴν 8 π.μ. χθὲς ἀπέθανεν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν», ὅπου ἐνοσηλεύετο, προσβληθεῖσα ἀπὸ ἐγκεφαλικὴν συμφόρησιν, ἡ Εὐα Σικελιανοῦ ἐνῶ παρακολουθεῖ πρὸ ἡμερῶν τὰς Δελφικὰς ἑορτάς.

Ἡ Εὐα Σικελιανοῦ, ἡ ὁποία ἀπέβαινε εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν, θὰ κηδευθῇ